

S krvavečim srcem gleda naš blagi vladar, kako se mi njegovi otroci prepiramo in sovražimo in eden drugega oškoditi skušamo. Naš cesar izbral si je geslo: „viribus unitis“, to se pravi: „z združenimi močmi“, ali v vsakem narodu, pri Nemcih, Čehih ali Slovencih se najdejo malopridneži, kateri ljudstvo hujskajo in skoz to spodkopujejo slogo in vničujejo Avstrijo. Ti hujškači in sovražniki našega cesarja imenujejo vsakega Nemca za izdajalca, ki spoštuje svojega slovenskega soobčana in vsakega Slovenca za nemčurja, kdor vsaki dan vsaj enega Nemca ne požre.

Največji sovražniki našega cesarja in Avstrije so toraj tisti časniki, kakor „Gospodar“, kateri že toliko let sem nič drugega ne delajo kakor narode enega proti drugemu hujskajo in kateri skoz tako počenjanje našemu ljubljenu cesarju težke skrbi pripravljajo.

Kar se pa vere tiče, povdarjamo tukaj besede našega Izveličarja, ki je rekel: „Ljubi Boga čez vse, svojega bližnjega pa kakor sam sebe! „Ako v kakem kraju Slovenci in Nemci skupaj prebivajo, pride tje hudobni sovražnik v podobi nemških in slovenskih časnikov in pravi Nemcem: Slovenci so tvoji sovražniki, zapodi jih! Slovencem pa: Nemci nimajo na slovenski zemlji nič iskati, preženi jih! Potem začnejo se zaslepljenci bojevati in gonijo eden

drugega v pogin, četudi so vsi Avstrijanci in katoličani, hudič ima pa nad tem veselje, kajti oni se ne pogubljajo na tem svetu, ampak tudi za večnost nikdo ne pride v nebesa, kdor svoj bližnjega brez vzroka sovraži in mu duje. Kdo pa je tisti, ki to hudičevstvo opravlja in seje neslogo? to so časniki kakor „Gospodar“ kateri ljudstvo z v mogočimi lažmi in psovanjem naščetuje.

Kmetje pozor!

Tihotapna govorica se širi, da skliče klerikalna slovenska stranka okoli 18. t. m. v Mariboru zaupnih mož zaradi prihodnje deželnozborske volitve za kmečko skupino. Mi se sicer ne zanimamo za shod, ali mi smo mnenja, da se sklicujejo taki shodi javno ne tihotapsko in imajo tam prvo in odločilno besedo le kmetje. Prerokujemo pa, da se bo shod vršil po starem kopitu. Sklical se bode na tihem; povabljeni bodo najzvestejši pristaši, trobijo zvesto v njihov rog. Snidla se bode truma g. duhovnikov in doktorjev in majhna deloma od teh gospodov odvisnih, deloma pa nezavedenih kmetov. G. duhovniki, doktorji postavili po svoji volji kandidate in objavili klerikalni časniki neresnico: Shod je bil nepravilno dobro obiskan, ljudstvo se zanimiva, snidlo je čez sto (10) kmetov in enoglasno so se zvolili in ti gospodje kandidatom. Zopet bodeš dragi kmetje prisiljen zoper svojo voljo na tvojo škodo voliti pa bodeš kršen kot odpadnik, nemškutar, liberalni nasprotnik vere in cerkve i. t. d. Da pa bode poslanci le za gospode in celo nič za kmete

„Kam se ti tako mudi? Ni ti potreba tako hiteti, saj preje tako nič ne bo, dokler ne pridem tje jaz!“ mu pravi vojak. „Če pa hočeš tja steči, kjer sem jaz stanoval, in mi prineseš sem moje staro kresalo, dal ti bodem štiri groše! Opraviti pa moraš hitro!“ Fant ki tudi rad kak groš zasluži, stekel je po kresalo, ga izročil vojaku in — sedaj slišali bomo dalje!

Zunaj mesta postavljene so bile velike vislice (gauge), okoli stali so vojaki in veliko tisoč ljudi. Kralj in kraljica sedela sta na krasnem prestolu sodnikom nasproti.

Imbreta postavili so že na lestvo (lojtro); ali ko so mu že hoteli štrik za vrat zategniti, reče, da se spodobi, da se ubogemu grešniku, predno se ga obesi, izpolni še kakšna nedolžna želja. On bi rad skadil še fajfco tobaka, saj bo itak ta zadnja na tem svetu.

Te nedolžne prošnje mu kralj ni hotel odreči, in tako je Imbre potegnil svoje staro kresalo iz žepa in ukresnil, enkrat — dvakrat — trikrat! In, glej čudo! že so stali pred njim vsi trije psi; eden je imel

oči velike kakor repa, drugi kakor mlinska kolo, tretji kakor dva turna.

„Pomagajte mi, da me ti požeruhi ne obgrizne!“ zaprosil je Imbre svoje pse, in psi so kakor na mando popadli sodnike, enega za nogo, drugega za las, tretjega za nos i. t. d. in jih pometali večkrat visoko v zrak tako, da so padši na zemljo, sežigali na drobne kosce.

„Mene ne!“ vpil in prosil je kralj, ali veliki kralj je že držal za hlačnico, ga čvrsto stresal pota s kraljico vred zalučal za drugimi, da so vsi roki krtovo deželo; sedaj pa so se vojaki in ljudstvo strašili in klicali: „ljubi, dobri naš Imbre, ti bode kralj in lepa princezinja naj bode tvoja žena!“

Vojaki posadili so potem Imbreta v kraljevo čijo, vsi trije psi pa so okoli plesali ter vpili: hura! otroci so žvižgali na prste, vojaki mu plesali zentirali. Princezinja je prišla iz grada in jo kraljica, kar ji je dopadlo prav dobro. Svatba je osem dnij, Imbretovi trije psi so tudi sedeli mizi in gledali — debelo.

je umevno. Le tako naprej, saj je ja celo lahko dokazljivo, kam so te tazmere kmečki stan spravile. Kam pa ga še bodejo, bode pokazala prihodnost ali potem bode prepozno. Kmetje pozor! dokler še ni prepozno. Kmečki opazovalec.

Vojna v Južni Afriki.

Iz Laurenzo Merqueza poročajo, da je vdrl močan oddelek Burov s topničarstvom blizu steka reka Limpopo in Pafuri na portugiško ozemlje. Generalni guverner v Lourenzo Marquesu je odredil takoj, da preganjajo Bure konjeniki in topničarji, tudi portugiška guvernerja v Zari in Inhambanu sta že poslala svoje čete. Vsi portugiški vojaki so pripravljeni na boj. Gotovo pa še ni, ali so pribežale samo burske žene z otroci in starci, ali pa so resnično vdrl oboroženi in bojoviti Buri. Vest, da odloži Kitchener koncem avgusta nadpoveljništvo, se ne prereka, pač pa se imenuje poleg Lyttletona kot njegov namestnik sedaj tudi general Blood. Tega je bil poklical Kitchener iz Indije, da prevzame za Frenchom operacije v vshodnjem Transvaalu. Ali niti Blood ni dosegel nikakega večjega uspeha, tako da sedi sedaj Botha mirno v Ermelu. Kruitzinger, nadpoveljnik čet v Oranju je izdal proklamacijo, v kateri prepoveduje transportirati živila k Angležem ali odvajati konje na angleško ozemlje. Kafrom in mešancem, ki služijo Angležem kot vohuni, je zagrozil, da jih postreli. To se je pri Dornriverju te dni tudi že zgodilo, kjer so Buri ujeli večjo angleško patruljo, pri kateri so bili oboroženi Kafri. Buri so Kafre postrelili in tudi nekega holandskega vojaka.

Chamberlain je imenoval v zbornici Bure kot „roparje in zločince“, „pretepače in suroveže“ ter povedal, da je Kitchener zagrozil Kruitzingerju, da bodo Buri, ki ustrele ujete in oborožene Kafre, kaznovani s smrtjo. Ali kdo pa je oborožil črne divjake Swazi-zamorice in Zulukafre, proti Burov? Ali niso bili to Angleži, ki niso vzlic ogromnemu številu svojih čet sposobni brez bestialnih zločinov in divjih grozodejstev Kafrov in zamorcev, premagati in uničiti Bure? Buri vedo, da so izgubljeni, ako se dvignejo proti njim vsi divjaki, zato so začeli streljati jih v ostrašilo. Angleži so prekršili v vojni z Buri že desetokrat vse zakane mednarodnega in splošno človeškega prava, zato se ni čuditi, da so naščuvali in mahujskali končno tudi krvoločne divjake na Bure ter jih spustili kakor stekle mesarske pse na junaški narod, ki se bori za svojo svobodo. Prav pa delajo Buri, da te divjaške krvoločneže pobijajo, kakor pobija konjač steklo zverjad. Svet jim tega ne more zameriti. Chamberlain pa je tudi povedal, da se povrne do konca septembra 40.000 mož na Angleško ali v Indijo. Burov da je vsak mesec okoli 2000 manj na bojišču in da se bliža vojna koncu. Zato zapusti Kitchener kmalu Južno Afriko ter se verne. Vendar pa je angleška vlada zahtevala iznova 7.013.910 funtov sterl. za Južno Afriko. O položaju v Kaplandiji poroča „Times“, da so Buri razdeljeni v čveterokotu

med Beaufortwestom, De Arom, Stormbergom in Queenstownom v mnogoštevilne čete in četice po 10 mož do 1500 mož skupaj. Druga skupina Burov je v okraju Herschel Aliwal, tretja pa se pomika proti zahodu. Buri dobivajo v Kaplandijo še vedno novih bojnikov od severa, t. j. iz Oranja.

Da ima Krüger še vedno upanje na zmago, dokazuje to, da je odklonil ponudbo Viljemine holandske da posreduje za mir pod tem pogojem, ako se Buri odpovedo neodvisnosti in se zadovolje z avtonomijo. Krüger je tak mir odklonil, češ, tudi Washington se je v najtežavnejših razmerah boril 7 let za neodvisnost ter končno zmagal.

Dogodki na Kitajskem.

Kitajski dvor se menda še dolgo ne misli vrniti iz Singanfua v Pekin, kar je jako sumljivo. H kratu se namreč javlja, da so se začeli boksarji v pokrajinah Čili in Šantung resno gibati ter so dosegli proti kitajskim vojakom že večje uspehe. Na severozahodu Kitajske je bilo nedavno umorjenih 15 katoliških duhovnikov. Pomorili so jih mohamedanski Kitajci, med katerimi živi zloglasni mohamedanski general in največji sovražnik tujcev, Tungfuhsiang, ki se je pri obleganju poslaništev v Pekinu posebno odlikoval s surovo besnostjo. Tungfuhsiang je sila bogat mož, ki ima svojo lastno vojsko, katero plačuje sam iz svojega. Tudi svoj arzenal ima Tungfuhsiang. Sedaj je baje izdal ukaz, da se mu vrne njegov denar iz vseh velikih podjetij, posojilnic in trgovišč, kar je povzročilo največjo paniko. Pripravlja se vsekakor nekaj posebnega. Reakcionarci se gibljejo.

Razne stvari.

Iz Haloz. Glej, dragi slovenski kmet, kako naši slovenski duhovni, naši advokati in naš predsednik okrajnega zastopa, gospod Zelenik za nas skrbijo in nas podpirajo. — Naši župniki nam grejo z lepimi izgledi naprej, ker skrbijo, da so cerkveni grunti čisti, da se les poseka, da so gorice brez traja, da je hram sperhnel i. t. d., kar pa storijo, se jim mora plačati dobro. Pri nabiranju prispevkov za kako reč se razumejo prav dobro in tudi siromak, ki ne zasluži na dan več kot 30 kr., ni oproščen. Pravijo po navadi: če imaš dosti, daj polovico, če pa imaš malo, daj vse. Kmeta skubijo, da je sramota, potem pa ga še hočejo podučevati, kako naj gospodari, ob enem pa pravijo, da je vse nemškutar kriv, če kmetu gre slabo. Ali se v mestu tudi tako berači? mislim, da ne. Kaj hočete tedaj? Kaj nas hujskate proti mestjanom? Mi Haložani bi mogli od glada poginiti, ko bi nam ne dali zaslužka mestjani! Na Nemško ne moremo iti beračit, ker nemški ne znamo in bi tam po takem ne dobili nič. Ali naj, če bi dovoljeno bilo, sosed sosedu okrade, če pa nobeden nič nima. Ali veste gospodje, kaj je naš Odrešenik rekel: „Ljubi svojega bližnjega kakor sam sebe!“ In sveti evangelij govori: „Prišel je sovražni človek, ki